

"O potokach diagonalizujących macierze"
 (Tomasz Tkacz, "Wisielka 2011")

Celem tego referatu jest przedstawienie metody diagonalizacji macierzy symetrycznych za pomocą potoku. Zrobimy to na dwóch przykładach.

Pierwszy z nich ma interesującą motywację fizyczną. Rozważmy n cząstek umieszczonych na prostej w punktach x_1, \dots, x_n . Hamiltonian układu ma postać

$$H = \sum_{k=1}^n \frac{1}{2} (\dot{x}_k)^2 + \sum_{k=1}^{n-1} e^{x_k - x_{k+1}}$$

↙ oddziaływanie eksponencyjalny sąsiad-sąsiad ↘ z odległością

Rys. "Truncated Toda lattice" - natura oddziaływania jest bilardowa

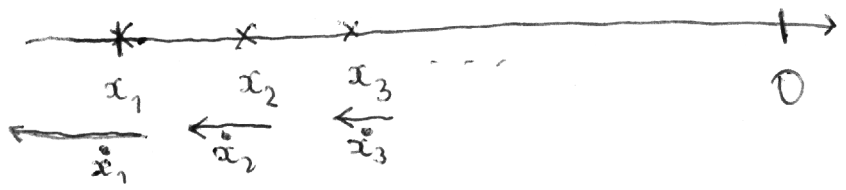
Ustalamy warunki początkowe ($x_k(0) = \dots, \dot{x}_k(0) = \dots$) i oczywiście pytamy jaka będzie ewolucja układu. W szczególności interesuje nas zachowanie się układu w nieskończoności $t \rightarrow \infty$. Może istnieje jakiś stan stacjonarny?

Intuicja fizyczna jest taka, że nasz układ dąży przy $t \rightarrow \infty$ do minimalizacji energii oddziaływania V ($H = \text{const}$).

$V \rightarrow 0$
 Ma to miejsce, gdy

$$x_k - x_{k+1} \rightarrow -\infty,$$

$$\dot{x}_k \rightarrow u_k, \quad |u_1| > |u_2| > \dots > |u_n|, \quad u_k < 0$$

(jest dryf-potok w lewo z oddalaniem się cząstek)

Spróbujmy teraz uścislić tę heurystykę. Mając hamiltonian wypiszemy równania ruchu

(*)

$$\begin{cases} \ddot{x}_1 = -e^{x_1 - x_2} \\ \ddot{x}_k = -\frac{\partial}{\partial x_k} V = -e^{x_k - x_{k+1}} + e^{x_{k-1} - x_k} \\ \ddot{x}_n = e^{x_{n-1} - x_n} \end{cases}$$

(1) (energia H jest stała)

$$\begin{aligned} H &= \sum \frac{1}{2} (\dot{x}_k)^2 + \sum e^{(x_k - x_{k,n})/2} \\ &= 2 \sum a_k^2 + 4 \sum b_k^2 = 2 (\sum a_k^2 + 2 \sum b_k^2) \\ &= 2 \|L\|^2 = 2 \operatorname{tr} L^T L. \end{aligned}$$

Ale

$$\begin{aligned} (\operatorname{tr} L^T L)^\bullet &= 2 \operatorname{tr} L^T \dot{L} = 2 \operatorname{tr} \underbrace{L^T}_{L} (BL - LB) \\ &= 2 \operatorname{tr} (LBL - \underbrace{LLB}_B) = 0. \quad \square \end{aligned}$$

(2) (istnieje n catek pierwotnych $\lambda_1 = \dots = \lambda_n = 0$)

Istotnie, pokazujemy że potok $\dot{L} = [B, L]$ jest izospektralny, tzn. zachowuje spektrum macierzy L_0 .

Aby to udowodnić rozważmy rozwiązanie zagadnienia Cauchy'ego

$$\begin{cases} \dot{V} = BV \\ V(0) = I \end{cases}$$

Ewolucje ono w macierzach ortogonalnych $O(n)$, bo

$$\begin{aligned} (\dot{V}^T V)^\bullet &= \dot{V}^T V + V^T \dot{V} = V^T \underbrace{B^T}_{-B} V + V^T B V \\ &= 0. \end{aligned}$$

Niech $L_0 := L(0)$. Zauważmy, że

$$\begin{aligned} (V L_0 V^T)^\bullet &= \dot{V} L_0 V^T + V L_0 \dot{V}^T = B V L_0 V^T + V L_0 V^T B \\ &= B (V L_0 V^T) - (V L_0 V^T) B \\ &= [B, V L_0 V^T], \end{aligned}$$

więc z jednorodności potoku

$$L(t) = V L_0 V^T;$$

w szczególności

$$\operatorname{Spec}(L(t)) = \operatorname{Spec}(L(0)) \quad \square$$

$$= \{\lambda_1, \dots, \lambda_n\}$$

↑ ↑
całki pierwsze

(3) Jest zbieżność do stanu stacjonarnego - macierzy diagonalnej

$$L(t) \xrightarrow[t \rightarrow \infty]{\|\cdot\|} \text{diag}(\lambda_1, \dots, \lambda_n)$$

Jak już wiemy, wystarczy uzasadnić, że

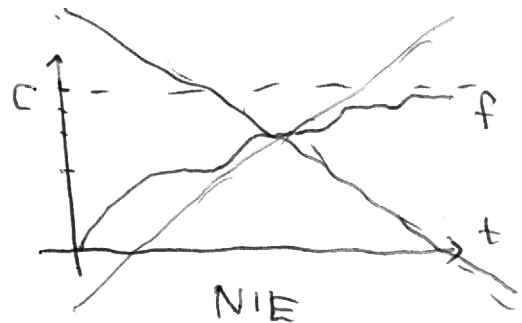
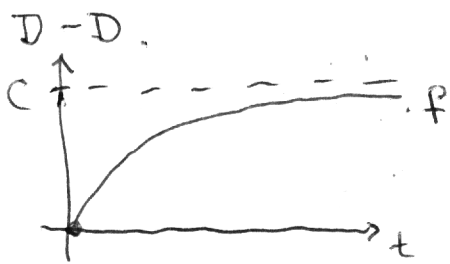
$$\forall k \quad b_k(t) \xrightarrow[t \rightarrow \infty]{} 0$$

Zauważmy, że

$$\underbrace{(a_1 + \dots + a_k)}_{S_k} = 2b_k(t)^2$$

Wobec (1), $S_k, \dot{S}_k, \ddot{S}_k = 4b_k \dot{b}_k = 4b_k^2(a_k - a_k)$ są ograniczone. Ponadto $\dot{S}_k \geq 0$. Teraz ☺ wynika z lematu.

LEMAT. Niech $f: [0, \infty) \xrightarrow{C^2} [0, C]$ ma ograniczone pochodne f', f'' . Jeśli $f' \geq 0$, to $f' \xrightarrow[t \rightarrow \infty]{} 0$.

Przypuśćmy przeciwnie, że istnieje $\varepsilon > 0$ i $t_n \rightarrow \infty$, że

$$f'(t_n) > \varepsilon$$

Z jednostajnej ciągłości f' (wzrost $|f''| \leq M$) istnieje δ , że

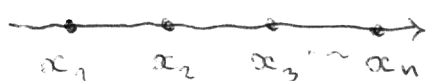
$$f'(t) > \varepsilon/2, \quad |t - t_n| < \delta$$

Ustalmy N i wyatkujemy t_n nierówność po ubiorze $\bigcup_{n=1}^N (t_n - \delta, t_n + \delta)$

$$N \varepsilon < \underbrace{f(t_N + \delta) - f(t_N - \delta)}_{\leq 0} + \dots + \underbrace{f(t_1 + \delta) - f(t_1 - \delta)}_{\leq 0}$$

i gdy $N \rightarrow \infty$ mamy sprzeczność $\geq f \leq C$. \square

Podsumujmy to, co tu się stało.

analiza węzła
n cząstek "kraty Tody"

potok w trójdiagonalnych
macierzach symetrycznych

$$\dot{L} = [B(L), L]$$

para Laxa

$$H = 2 \|L\|^2 \approx \sum_{\text{prędkości}} a_k^2 + \sum_{\text{oddziaływanie}} b_k^2$$

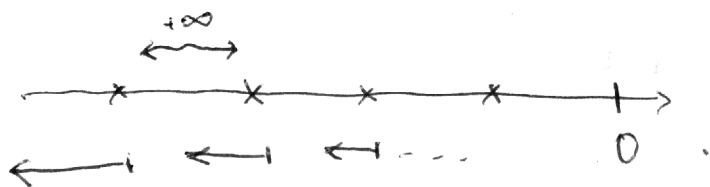
Pokażemy, że

$$\begin{bmatrix} \dot{a} & \dot{b} \\ \dot{b} & \dot{a} \end{bmatrix} = L(t) \longrightarrow \text{diag,}$$

czyli $\sum b_k^2 \longrightarrow 0$ (oddziaływanie zanika)

$-\frac{1}{2} \dot{x}_k = a_k \longrightarrow \lambda_k$ (prędkości się ustalają)

Jeśli więc ustalimy wartości początkowe tak, aby $\lambda_1 > \dots > \lambda_n > 0$, będziemy mieli dyfuzję w lewo dzięki warstwie eksponencjalnemu oddziaływanu bitardowemu (sąsiad-sąsiad).

Na koniec można zapytać, czy podobnie nie udałoby się zdiagnozować dowolnej macierzy symetrycznej, niekoniecznie trójdiagonalnej. Numeryk odpowiedziałby, że tak. Sprobadzić dowolną macierz symetryczną do trójdiagonalnej, potem odpalić omawiany potok i po ktopocie. My postąpimy inaczej.

Równamy potok

$$\begin{cases} \dot{L} = [L, [L, D]] \\ L(0) = L_0 \end{cases} \in M_{\text{Sym}}^{n \times n}(\mathbb{R}),$$

gdzie D jest ustalona, niezależna od czasu macierzą diagonalną, a wyrazach parami różnych. (Ten potok jest „stopnia” 3 a poprzednio mieliśmy zależność kwadratową. Pochodzi on z pracy Brocketta, [Br 91], gdzie omówiono szereg jego zastosowań – oprócz diagonalizacji, może on sortować listy albo optymalizacji pewne zagadnienia programowania liniowego).

Dlaczego on działa? Rozumujemy identycznie jak poprzednio.

$$(1) \quad \|\dot{L}\|^2 = \text{const},$$

bo nie linij $(\text{tr } \dot{L}\dot{L}^T)^{\circ} = 0$

(później nie, że potok płynie w macierzach symetrycznych, co wynika z (2))

(2) spektrum jest zachowane,
bo się określa macierz diagonalizującą,

$$\begin{cases} \dot{V} = V [V^T L_0 V, D] \\ V(0) = I \end{cases}$$

i sprawdza

• ortogonalność $(V^T V)^{\circ} = 0$

• $L := V^T L_0 V$ spełnia $\dot{L} = [L, [L, D]]$.

$$(3) \quad L \xrightarrow[t \rightarrow \infty]{\|\cdot\|} \text{diag},$$

co stwierdza tutaj jest równanie, że

$$(\text{tr } LD)^{\circ} = \|[L, D]\|^2 = \sum_{i \neq j} L_{ij}^2 (\lambda_i - \lambda_j)^2,$$

rozszyjąc więc temat do funkcji: $f(t) = \text{tr } LD$ mamy, że jej pochodna, $\text{tr } \|[L, D]\|^2$ dąży do 0, co oznacza, że wyrazy niediagonalne L zbiegają do 0. \square

Dalej można by się zastanawiać nad tempem zbieżności L do macierzy diagonalnej. W pracy [DNT83] dla poprzedniego potoku

$$\dot{L} = [B, L]$$

podano oszacowania

$$|a_k(t) - \lambda_k| \leq c e^{-2\mu t},$$

$$|b_{kl}(t)|^2 \leq c e^{-2\mu t},$$

$$c = c(L(0)),$$

$$\mu = \min_{k=1, \dots, n-1} \{\lambda_k - \lambda_{k+1}\}.$$

Te nierówności, jak i dla potoku jednak temat na inną historię.

$$\dot{L} = [L, [L, D]] \text{ to}$$

LITERATURA

- [Br91] R.W. Brockett, "Dynamical Systems That Sort Lists, Diagonalize Matrices, and Solve Linear Programming Problems", *Linear Algebra and Its Applications* 146 (1991), 79-91.
- [DNT83] P. Deift, T. Nanda, C. Tomei, "Ordinary Differential Equations and the Symmetric Eigenvalue Problem", *SIAM J. Numer. Anal.*, 20 (1983), 1-22.
- [Fl74] H. Flaschka, "The Toda lattice, I", *Phys. Rev. B*, 9 (1974), 1924-1925.
- [Mo75] J. Moser, "Finitely Many Mass Points on the Line Under the Influence of an Exponential Potential - An Integrable System", in *Dynamical Systems Theory and Applications*, New York - Berlin - Heidelberg, 1975, 467-497.

PODZIĘKOWANIA dla Arkadiusza Trańskiego za wprowadzenie mnie w tę tematykę.